

Faglig begrunnelse for tildelingen av NEON-prisen 2014 til Tor Hernes

Årets vinner er Tor Hernes ved Copenhagen Business School og Høgskolen i Vestfold. Han får NEON prisen 2004, dels for sitt bidrag til utviklingen av det norske organisasjonsforskerkollektivet, blant annet som en av initiativtakerne til NOS og medstifter av NEON. Dels legger vi til grunn hans bidrag til den internasjonale organisasjons- og ledelsesdiskursen. De siste ti årene har han publisert en rekke artikler og bøker i ledende internasjonale tidsskrifter og forlag, med en betydelig virkningshistorie.

Helt i Neons ånd gjør Tor Hernes noe originalt på tvers av etablerte disipliner og bidrar internasjonalt til både å fornye organisasjonsteorien, og til å fremme nye nettverk og samarbeidsrelasjoner til beste for fagfellesskapet i NEON. Derfor mener juryen at Tor Hernes er en verdig vinner av årets NEON-pris.

Utdrag av juryens begrunnelse:

Årets prisvinner bygger broer **på kryss og tvers**: Arbeidet hans er på den ene siden preget av praksisorientering; og det vi kan kalle en nøktern empirisk, epistemologisk «bottom-up» tilnærming til studiet av organisasjoner. I den forstand fremstår han som en god nordisk organisasjonsforsker innenfor det vi med Røvik kan kalle pragmatisk institusjonalisme. På den andre siden fremstår prisvinneren som noe unordisk gjennom sin evne og vilje til å løfte disse perspektivene gjennom avanserte lesinger av bidrag fra helt andre fagfelt; som filosofi, fremst med Alfred North Whitehead og Henri Bergson; sosiologi med Bruno Latour (ANT-teori) og Niklas Luhman om autopoietiske systemer; samt sosialpsykologi, med George H. Mead, Karl E. Weick, etc.

Tid og rom: Prisvinneren synes hovedsakelig å ha vært konsentrert om grunnlagsproblemer i forskning på organisasjon og ledelse. Og ikke bare det, men de helt grunnleggende, allmenngyldige grunnlagsproblemer: *Rom og tid*. Hans hovedarbeider bidrar til utviklingen av prosesstilnærminger til forståelse av organisasjon. Det vi ifølge Hernes kaller «organisasjon» er pågående organiseringsprosesser og emergente fenomener som bokstavelig talt *utvikles* kontinuerlig i tid og rom, i grenseland mot andre såkalte organisasjoner. Dette skjer gjennom de involverte aktørenes handlinger og samhandling i en pågående nåtid, hvor fremtiden ses i lys av fortiden, samt det man har for hånden i situasjonen, og hvor fortiden vedvarende er oppe til refortolkning i lys av stadig nye erfaringer gjort i nuet.

3. vei: Med dette er prisvinnerens anliggende å utfordre de tradisjonelle «mainstream» forestillinger om organisasjon innen organisasjonsteori, som velavgrensede stabile enheter som tilpasser seg sine eksterne omgivelser, ettersom disse omgivelsene endrer seg skrittvis. Dette kan vi kalle et «nedkonstruksjonsarbeid» som handler om å skille ut mainstream-kategoriene våre fra virkeligheten, et arbeid som det selvsagt kun er mulig å gjøre teoretisk og fra innsiden av erkjennelsesprosessene. Prisvinneren gir pågående og påaktede bidrag til dette nedkonstruksjonsarbeidet gjennom etableringen av alternative kategorier, blant annet gjennom lesinger av klassiske filosofer.

Samtidig lander han ikke i noen radikal prosessteoretisk leir hvor alt synes å flyte, men jobber mot å konseptualisere en såkalt *trede vei* som tar hensyn til og forsøker å forstå det *stabile* og *ordnede*, og ikke minst *ordnende* ved de emergente organiseringsprosessene. Dette er en posisjon som forsøker å begripe hvordan det vi ofte kaller organisasjoner representerer relasjoner under pågående endring på svært ordnede og ordnende stabile måter, i form av mer eller mindre bindende mønstre.